

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a soudců Mgr. Jany Volkové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., ve věci

žalobce: **P. V.**, narozený dne X
bytem V. 727/2, X O.
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 2. 2019, č. j. KUOK 19222/2019, ve věci
bodového hodnocení,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A) Vymezení věci

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

1. Žalobce se žalobou podanou dne 17. 4. 2019 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 2. 2019, č. j. KUOK 19222/2019, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Olomouce (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 1. 11. 2018, č. j. SMOL/263690/2018/OARMV/DPD/Bat, kterým správní orgán I. stupně zamítl dle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), námitky žalobce proti provedení záznamu 12 bodů v registru řidičů ze dne 5. 10. 2018.

B) Žaloba

2. Žalobce v žalobě navrhoval, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil. Namítal, že:
 - a) žalovaný nerespektoval odvolací důvody a nezabýval se předloženými důkazními prostředky. Přílohou doplněného odvolání bylo rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014, ze kterého vyplývá, že je běžnou praxí posuzovat v řízení o námitkách proti záznamu bodů jednotlivé podklady z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznam bodů. Tato praxe vyplývá i z rozhodnutí jiných správních orgánů (př. Městského úřadu Písek). U krajských úřadů by dle zásady legitimního očekávání měla existovat alespoň obdobná praxe při posuzování obdobných věcí;
 - b) žalovaný posuzoval jen oznámení policie o spáchání jednotlivých přestupků, ta jsou však sama o sobě nedostatečnými podklady pro záznam bodů;
 - c) jednotlivé podklady jsou nezpůsobilé pro záznam bodů. Z rozhodnutí by měly být patrný údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době spáchání, mělo by být jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou zákonnou povinnost porušil. Argument, že přestupce dal podpisem pokutového bloku souhlas nejen s tímto druhem projednání, ale i se správností takového rozhodnutí, je nesprávný, neboť od přestupce nelze očekávat znalost práva, tudíž nemůže za správnost rozhodnutí odpovídat. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, sice vyplývá, že pro způsobilost rozhodnutí být podkladem pro záznam bodů postačuje jistá zkratkovitost při popisu přestupkového jednání, ovšem konkrétní jednání konkrétní osoby musí být v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním.
 - d) pokutové bloky série HG/2014 č. X a série GF/2013 č. X nesplňují požadavek dostatečné individualizace skutku, naproti tomu blok série FC/2013 č. X ano, je tedy zřejmé, že i přes specifičnost blokového řízení a pokutového bloku samotného lze vydat rozhodnutí splňující zákonné požadavky;
 - e) pokutové bloky ze dne 20. 9. 2018, 26. 3. 2018, 23. 10. 2017 a 17. 10. 2017 jsou nezpůsobilé pro záznam bodů, neboť v nich přestupek není vymezen konkrétním, individualizovaným jednáním. Z bloků není bez důvodných pochybností patrné komu (bez uvedení např. rodného čísla a data narození), kdy, kde a za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení. Názvy obcí a ulic jsou neúplné a zkratkovité jako i právní kvalifikace přestupku, což znemožňuje posouzení oprávněnosti uložené sankce. Dále není přezkoumatelným způsobem uvedeno, zda byly přestupky spáchány úmyslně či z nedbalosti. Údaje o výši uložených sankcí jsou neúplné či chybí. Není možné ověřit, zda výše sankcí vyjádřená čísly koresponduje s výši sankcí vyjádřených slovy. Dále není uvedeno jednoznačně místo, kdy byly pokutové bloky vydány, čehož důsledkem je nepřezkoumatelnost toho, zda pokutové bloky byly vydány oprávněnou

osobou, a to včetně jejího podpisu. Datum vyhotovení pokutových bloků a jejich převzetí žalobcem jsou uvedeny tak, že znemožňují jejich přezkoumatelnost. Posledním nedostatkem je to, že podpis žalobce není zřetelný. Bloky jsou nečitelné a obsahují strohé a zkratkovité formulace, jejichž nepřípustnost vyslovil i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39.

C) Vyjádření žalovaného

3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 6. 6. 2019 navrhl, aby krajský soud žalobu zamítl s tím, že žalobní námitky jsou totožné s odvolacími námitkami, se kterými se žalovaný již dostatečně vypořádal v napadeném rozhodnutí. Dále uvedl, že žalobce nerozlišuje řízení o přestupku a řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů. Pravomocné rozhodnutí o přestupku má povahu správního aktu, tudíž pokud chce žalobce zpochybňovat jednotlivé pokutové bloky, musí využít mimořádných opravných prostředků. Až v případě pravomocného zrušení rozhodnutí o přestupku může dojít k odečtení bodů v registru řidičů. Žalobcem uplatněné námitky tak spadají do oblasti přestupků.

D) Obsah správního spisu

4. Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že žalobci bylo dne 4. 10. 2018 doručeno oznámení správního orgánu I. stupně o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů spolu s výzvou k odevzdání řidičského průkazu.
5. Žalobce podal dne 5. 10. 2018 proti všem provedeným záznamům bodů námitky, přičemž namítal, že nesouhlasí s veškerými provedenými záznamy bodů v registru řidičů. Současně navrhl doplnění spisového materiálu o pokutové bloky. Žalobce žádal, aby správní orgán I. stupně provedl opravu záznamu o dosaženém počtu bodů v registru řidičů.
6. Správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 1. 11. 2018 námitky žalobce proti provedení záznamu 12 bodů v registru řidičů ze dne 5. 10. 2018 zamítl.
7. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalobce brojil odvoláním, ve kterém namítal, že se správní orgán I. stupně nezabýval způsobilostí jednotlivých podkladů pro záznam bodů, a dále namítal nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů, přičemž uvedl konkrétní vady pokutových bloků ze dne 20. 9. 2018, 26. 3. 2018, 23. 10. 2017 a 17. 10. 2017.
8. Žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Vyslovil, že pokutové bloky obsahují všechny formální náležitosti a jsou čitelné a úplné. Dále neshledal žádné rozpory mezi pokutovými bloky a oznámeními o uložení pokuty, vyjma pokutového bloku č. X ze dne 17. 10. 2017, ve kterém byl shledán rozpor ve vymezení místa spáchání přestupku. V daném případě však nepřesné vymezení místa spáchání přestupku nemělo vliv na právní kvalifikaci skutku, jelikož se jednalo o porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem.
9. Součástí správního spisu jsou následující pokutové bloky:

a) ze dne 17. 10. 2017, č. X, série AC/2017, obsahující: P. V., datum narození X, V. 2, O., totožnost ověřena z ŘP: X, RZ: X a popis přestupkového jednání: „dne 17. 10. 2017 ve 14:30 hodin na ulici Babíčková v Olomouci řidič porušil § 6/1 a) z. č. 361/2000 Sb. tím, že během jízdy nebyl připoután bez pásem, lék. potvrzení nevlastní“. V kolonce „pokuta uložena za přestupek dle §“ je „125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“, forma zavinění nedbalostní. Celková výše uložené pokuty byla 300 Kč, slovy tři sta Kč. Dále bylo uvedeno datum a místo vypsání pokutového bloku, označení oprávněné úřední osoby č. X s jejím podpisem a podpisem žalobce včetně data a místa převzetí pokutového bloku;

b) ze dne 23. 10. 2017, č. X, série AB/2017, obsahující: P.V., datum narození X, V. 727/2, O., totožnost ověřena z OP: X a popis přestupkového jednání: „23. 10. 2017 v 7:45 hodin Velká Bystřice, ul Zámecké náměstí, řidič vozidla RZ: X nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, lékařské potvrzení nevlastní § 6/1a) z. č. 361/2000 Sb.“ V kolonce „pokuta uložena za přestupek dle §“ je: „125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“, forma zavinění nedbalostní. Celková výše uložené pokuty byla 500 Kč, slovy pětset Kč. Dále bylo uvedeno datum a místo vypsání pokutového bloku, označení oprávněné úřední osoby č. X s jejím podpisem a uvedením jména pprap. L. Ch. a podpisem žalobce včetně data a místa převzetí pokutového bloku;

c) ze dne 26. 3. 2018, č. X, série AC/2017, obsahující: P. V., datum narození X, O., V. 727, totožnost ověřena z OP: X a popis přestupkového jednání: „23:15 hod. dne 26. 3. 2018, Velká Bystřice, Zámecké nám. 301, § 6/1a z. č. 361/2000 Sb., za jízdy nebyl připoután bezpečnostním pásem a lékařské potvrzení nevlastní, RZ: X-VW Golf- modrá“. V kolonce „pokuta uložena za přestupek dle §“ je: „125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“, forma zavinění nedbalostní. Celková výše uložené pokuty byla 500 Kč, slovy pětset Kč. Dále bylo uvedeno datum a místo vypsání pokutového bloku, označení oprávněné úřední osoby č. X s jejím podpisem a podpisem žalobce včetně data a místa převzetí pokutového bloku;

d) ze dne 20. 9. 2018, č. X, série AB/2017, obsahující: P. V., datum narození X, V. 727/2 N. S., totožnost ověřena z OP: X a popis přestupkového jednání: „dne 20. 9. 2018 v 17:57 ho ve Okružní u garáží směr ul. třída Míru v Olomouci, porušení § 18/4 z. č. 361/2000 Sb. rychlost v obci 50/75/72 RZ: X“. V kolonce „pokuta uložena za přestupek dle §“ je: „125c/1 f 3 zák. č. 361/2000 Sb.“, forma zavinění nedbalostní. Celková výše uložené pokuty byla 1 500 Kč, slovy jedentísícpětset Kč. Dále bylo uvedeno datum a místo vypsání pokutového bloku, označení oprávněné úřední osoby č. X s uvedením jména D. D. a s jeho podpisem a podpisem žalobce včetně data a místa převzetí pokutového bloku.

E) Posouzení věci krajským soudem

10. Krajský soud ověřil, že žalobu podala osoba k tomu oprávněná, po vyčerpání řádných opravných prostředků a žaloba splňuje všechny formální náležitosti. Žalobce podal žalobu ve lhůtě dle § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Je tedy věcně projednatelná.
11. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s., přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). V souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl bez jednání.
12. Ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ukládá žalobci povinnost uvést v žalobě konkrétní (tj. ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizovaná) skutková tvrzení doprovázená (v témže smyslu) konkrétní právní argumentací, z nichž plyne, z jakých

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

důvodů žalobce považuje napadené výroky rozhodnutí za nezákonné, přičemž každý žalobní bod je způsobilý projednání v té míře obecnosti, ve které byl formulován. Míra preciznosti žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit.

13. Namítal-li proto žalobce, že se žalovaný nezabýval odvolacími námitkami a předloženými důkazními prostředky, aniž by žalobce konkrétně uvedl, které odvolací námitky žalovaný nevypořádal a které navrhované důkazy opomenul, nejedná se o dostatečně konkrétní žalobní bod. Krajský soud tudíž nemůže než obecně konstatovat, že žalovaný se v odůvodnění napadeného rozhodnutí odvolacími námitkami žalobce vůči nedostatkům rozhodnutí správního orgánu I. stupně zabýval, přičemž vypořádání těchto námitek je obsaženo na str. 4 a 5 napadeného rozhodnutí.
14. Žalobce argumentoval tím, že se žalovaný nezabýval rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, které přiložil k odvolání. Krajský soud zkontroloval správní spis a zjistil, že žalovaný k odvolání žádné rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje nepřiložil. V odvolání pouze namítal, že „za nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení účastníka byly mnohokrát označeny obdobné podklady i Krajskými úřady Moravskoslezského kraje či Jihočeského kraje“. Rozhodnutí však nespecifikoval a nevyvozoval z nich dostatečně konkrétní závěry. Žalovaný se tak ani nemohl žalobcem zmiňovaným rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje zabývat.
15. Žalobce v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně uvedl, že správní orgány jsou povinny dodržovat princip předvídatelnosti (právní jistoty) v činnosti správních orgánů a tedy rozhodovat ve skutkově shodných případech totožně. Dále uvedl, že za nezpůsobilé byly označeny obdobné podklady i Krajskými úřady Moravskoslezského kraje či Jihočeského kraje. Jelikož žalobce nekonkretizoval, v čem se měl správní orgán I. st. od uvedené zásady odchýlit, nebylo třeba, aby se žalovaný předloženým rozhodnutím jiného správního orgánu zabýval.
16. S ohledem na skutečnost, že žalobce namítal porušení zásady ochrany legitimního očekávání také v žalobě, uvádí krajský soud následující. Zásada ochrany legitimního očekávání, jejímž atributem je rovněž zásada ochrany očekávání jednotnosti v rozhodování správních orgánů, je formulována v § 2 odst. 4 s. ř. tak, že správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.
17. Správní praxe zakládající legitimní očekávání je ustálená, jednotná a dlouhodobá činnost (případně i nečinnost) orgánů veřejné správy, která opakovaně potvrzuje určitý výklad a použití právních předpisů. Předně lze proto uvést, že žalobce se v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně stěžil mohl dovolávat uvedené zásady, odkazoval-li na rozhodnutí jiných správních orgánů v téže agendě. Zejména je však třeba uvést, že žalobce se uvedené zásady dovolával především proto, aby akcentoval povinnost správních orgánů nevycházet v řízení o námitkách proti záznamu bodů toliko z oznámení o spáchání přestupků. Ze shora uvedeného obsahu správního spisu je však zjevné, že tato námitka nemá opodstatnění. Správní orgán I. stupně sice podrobně hodnotil (viz str. 3-4 rozhodnutí) jednotlivá oznámení o uložení pokuty a nikoliv samotné pokutové bloky, avšak žalovaný se pokutovými bloky zabýval na str. 4 a 5 žalobou napadeného rozhodnutí.

Žalovaný tedy postupoval zcela v souladu s požadavky žalobce a v řízení dle § 123f zákona o silničním provozu neomezil přezkum výhradně na oznámení o uložení pokuty za přestupek.

18. I kdyby správní orgán I. stupně opatřil předmětné pokutové bloky, činil by tak nad rámec nutného. Zda je třeba doplnit správní spis o vydané pokutové bloky, či jiná rozhodnutí, je totiž vždy třeba posuzovat individuálně v závislosti na kvalitě uplatněných námitek. Z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu přitom vyplývá, že povinnost správního orgánu vyžádat si pokutový blok v daném typu řízení, obsahuje-li oznámení o přestupku potřebné náležitosti, nastupuje pouze v případě konkrétního tvrzení žalobce, které je způsobilé vzbudit důvodné pochybnosti o správnosti provedeného záznamu v registru řidičů. V rozsudku ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011-74 Nejvyšší správní soud s odkazem na dřívější rozsudek ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, publ. pod č. 2145/2010 Sb. NSS, uvedl: „(...)oznámení o uložení blokové pokuty není nezpochybnitelným důkazem o tom, že řidič přestupek spáchal. V případě, že se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zde zaznamenaných, je nutné vycházet i z dalších důkazů. Nejvyšší správní soud však dále zdůrazňuje, že tyto závěry nelze chápat tak, že ke zpochybnění údajů oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které zakládá povinnost správního orgánu vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, dochází vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal nebo že si jej není vědom. Je totiž třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil, a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení, např. že se v době údajného spáchání přestupku nacházel v jiném místě nebo že v tuto dobu vozidlo neřídil, případně svá tvrzení podloží navrženými důkazy.“ Žalobce však v námitkách proti záznamu bodů toliko obecně konstatoval, že nesouhlasí s veškerými provedenými záznamy bodů v registru řidičů, aniž by uvedl, v čem konkrétním nesouhlasí s provedenými záznamy, proč tyto záznamy nejsou v souladu se stavem faktickým a neuvedl důkazy na podporu svých tvrzení. Krajský soud má tudíž za to, že v posuzované věci nebyl správní orgán I. stupně, neměl-li sám jiné pochybnosti, povinen pokutové bloky vyžadovat, a když už tak jediné k ověření skutečnosti, zda jsou tyto bloky podepsány obviněným z přestupku. Teprve v odvolacím řízení žalobce začal namítat nedostatky v obsahových náležitostech použitých bloků.
19. Pro úplnost krajský soud dále uvádí, že názory Krajského úřadu Moravskoslezského kraje byly překonány rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39 (viz níže), o jehož existenci ostatně žalobce zřetelně ví, neboť na něj v žalobě sám odkazuje. Rozhodnutí Městského úřadu Písek ze dne 19. 1. 2015, č. j. MUPI/2014/34902/CH-nám.BH/3, které rovněž žalobce připojil k žalobě, je co do hodnocení obsahových náležitostí bloku, jímž byla uložena pokuta za přestupek spočívající v nepřipoutání bezpečnostním pásem, zcela souladné se závěry, které učinily i správní orgány v posuzované věci.
20. Krajský soud tudíž shrnuje, že žalobní námitka, že žalovaný nevycházel při vydání rozhodnutí z pokutových bloků, se zcela míjí s obsahem správního spisu, a zásada ochrany legitimního očekávání byla žalobcem zcela nesprávně aplikována. Žalobní body a) a b) jsou tak v celém rozsahu nedůvodné.
21. V řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda delikt ní jednání, které je v rozhodnutí popsáno, spočívá v porušení vybraných povinností

stanovených předpisů o provozu na pozemních komunikacích, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému deliktnímu jednání dle přílohy k zákonu o silničním provozu. Nelze však s ohledem na zásadu presumpce správnosti aktů orgánu veřejné moci akceptovat právní názor, že v řízení o námitkách podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu se přestupci opětovně otvírá prostor pro uplatnění jakýchkoliv námitek, které mohl uplatnit v řízení o přestupku.

22. Námitky žalobce proti konkretizaci skutků a formulaci právní kvalifikace přestupkových jednání v pokutových blocích (žalobní bod c) byly vzneseny ve zcela obecné rovině, tj. jako výčet typových nesprávností bez vztahu ke konkrétním pokutovým blokům. Krajský soud proto toliko stručně uvádí, že za lichou považuje námitku absence výslovné zmínky o tom, že žalobce porušil stanovené povinnosti za jízdy a v postavení řidiče. Ve všech pokutových blocích, v nichž byl žalobce pokutován za nepřipoutání bezpečnostními pásy, je výslovně uvedeno, že se tak stalo za jízdy, či při řízení. Principiálně je třeba dále odmítnout námitku, že v předmětných blocích jsou přestupková jednání nedostatečně identifikována co do místa spáchání přestupku, neboť případná nepřesnost v označení místa spáchání přestupku nemůže mít vliv na skutečnosti posuzované správním orgánem v řízení o námitkách proti záznamu bodů. Nedostatečně konkrétní vymezení místa spáchání přestupku může mít v některých případech sice vliv na právní kvalifikaci skutku, ta však v řízení o námitkách proti záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče nemůže být úspěšně namítána.
23. Krajský soud přesto hodnotí nad rámec nutného odůvodnění konkretizaci místa spáchání přestupku v předmětných blocích za zcela dostatečnou. Žalobní bod c) je tudíž nejen zcela obecný, ale také argumentačně lichý.
24. Nedůvodný je rovněž žalobní bod d), neboť pokutové bloky č. X a X nebyly v posuzované věci vůbec použity. Namítal-li žalobce jejich existenci jako ukázkou toho, že některému z policistů se podařilo pokutový blok vyplnit způsobem z pohledu žalobce bezvadným, pak krajský soud připomíná žalobci, že soudům rozhodujícím ve správním soudnictví je svěřena ochrana veřejných subjektivních práv osob, nikoli stráž nad dokonalostí úkonů správních orgánů. Nelze proto dovozovat nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí z pouhého porovnávání správních aktů vydaných různými správními orgány a vyhodnocování toho, kterému policistovi se podařilo nejpodrobněji vyplnit pokutový blok.
25. K námitkám vůči konkrétním pokutovým blokům krajský soud uvádí:
26. Výtku, že na pokutových blocích jsou nečitelné údaje o osobě, která spáchala přestupek, a nejsou přesně vypsány požadované údaje, je nedůvodná. Ze všech pokutových bloků je patrné, že osobou, která spáchala přestupek, je žalobce (s uvedením jeho data narození, bydlištěm a ověřením jeho totožnosti z občanského průkazu nebo v případě pokutového bloku ze dne 17. 10. 2017 z řidičského průkazu).
27. Lichá je taktéž argumentace, kterou žalobce v žalobě uvedl ke „kolonce č. 5“ u všech pokutových bloků. Ze všech pokutových bloků je dostatečně zjištělné, který den a v jakou hodinu byl přestupek spáchán, na jaké ulici a v jakém místě, přičemž ani na jednom pokutovém bloku není uvedena obec nesrozumitelně (Olomouc, Velká Bystřice). Názvy ulic jsou uvedeny v celém názvu, přičemž význam zkratky ul./nám. je průměrnému člověku znám.

28. Dále výtka, že právní povinnost, kterou měl žalobce porušit, není specifikována jednoznačně, je neakceptovatelným formalismem. Takto zkráceně formulovaná právní kvalifikace („§ 6/1 a) z.č. 361/2000 Sb.“ či „§ 18/4 z. č. 361/2000 Sb.“), tj. nahrazení zkratky „odst.“ lomítkem, či specifikace zákona toliko jeho číslem, pod nímž byl vyhlášen ve Sbírce zákonů, nečiní dle závěru soudu průměrně inteligentnímu člověku sebemenší interpretační potíže. Jedná se tedy o případ, kdy zkratkovitě uvedený údaj nemá vliv na jednoznačnost zaznamenaných údajů.
29. Vymezením přestupkového jednání spočívající v překročení nejvyšší povolené rychlosti jízdy pomocí slova „rychlost“ (resp. zkratky „R“) a trojčíslí s lomítky se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, v němž dospěl k závěru, že v případě vymezení přestupkového jednání na pokutovém bloku popisem ve formě údaje „R../../.“ za současného uvedení porušeného zákonného ustanovení nelze hovořit o nezpůsobilosti takového pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů. Konkrétně v odst. 24 soud uvedl: *„[v]ymezení předmětného protiprávního jednání Nejvyššímu správnímu soudu vyplývá z odkazu na ustanovení zákona o přestupcích, který zakotvuje skutkovou podstatu přestupku v podobě překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zvláštním právním předpisem nebo dopravní značkou v obci o méně než 20 km/h, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které normuje nejvyšší dovolenou rychlost v obci. Číslice uvedené ve střední části pokutového bloku s ohledem na tento závěr Nejvyšší správní soud vykládá tak, že údaj 50 značí možnou maximální povolenou rychlost v daném místě, údaj 69 rychlost naměřenou stěžovateli (tj. 69 km/h) a údaj 66 rychlost naměřenou stěžovateli při zohlednění odchylky měřicího zařízení (tj. 66 km/h). Údaje uvedené na citovaném bloku tedy plně odpovídají právní kvalifikaci, na základě které byl stěžovatel sankcionován.“*
30. V posuzované věci se tyto závěry týkají pokutového bloku ze dne 20. 9. 2018, na němž je kromě zmíněného trojčíslí uvedeno i ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, jež stanoví nejvyšší povolenou rychlost v obci 50 km/h, a dále v právní kvalifikaci ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 téhož zákona, jež označuje za přestupek jednání, kterým řidič překročí nejvyšší povolenou rychlost v obci o méně, resp. více než 20 km/h. V kontextu uvedených odkazů je tedy zřejmé, že číslice uvedené v pokutových blocích je třeba vykládá tak, že údaj 50 značí možnou maximální povolenou rychlost v daném místě, druhý údaj vymezuje rychlost naměřenou žalobci a třetí údaj rychlost naměřenou žalobci při zohlednění odchylky měřicího zařízení. Tato specifikace tedy splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech výše uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se žalobce dopustil. Údaje uvedené v bloku pak odpovídají rovněž právní kvalifikaci, na základě které byl žalobce sankcionován. Předmětný blok byl tedy způsobilým podkladem pro záznam 3 bodů do registru řidičů.
31. Zbylými napadenými pokutovými bloky byly žalobci uloženy pokuty za porušení povinnosti stanovené § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, tj. povinnosti řidiče být za jízdy připoután bezpečnostním pásem, čímž se dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. V pokutových blocích ze dne 17. 10. 2017, 23. 10. 2017 a 26. 3. 2018 bylo uvedeno, že *„během jízdy nebyl připoután bez. pásem, lék. potvrzení nevlastní“*, *„nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem lékařské potvrzení nevlastní“*, *„za jízdy nebyl připoután bezpečnostním pásem a lékařské potvrzení nevlastní“*. Uvedené popisy nepřipouští jakékoli pochybnosti o tom, jaký přestupek žalobce spáchal, a zahrnují všechny znaky objektivní stránky skutkové podstaty přestupku.

32. Výtky žalobce vůči tomu, že není přezkoumatelným způsobem uvedena forma zavinění, nejsou taktéž namístě, jelikož na všech pokutových blocích je uvedena forma zavinění nedbalostní. Namístě není ani argumentace absencí výše sankce, příp. neúplnost tohoto údaje, resp. nezřetelnost údaje o výši sankce. Z pokutového bloku ze dne 20. 9. 2018 je zcela jednoznačně výše sankce zjistitelná (1 500 Kč), jakož i z ostatních pokutových bloků, kdy tato výše ukládané pokuty činila 500 Kč.
33. Poslední výtkou bylo nejednoznačné uvedení místa vydání pokutových bloků, včetně podpisu oprávněné úřední osoby s veškerými požadovanými údaji, data vyhotovení a převzetí rozhodnutí žalobcem a podpisem žalobce. Opětovně krajský soud uvádí, že po přezkoumání jednotlivých pokutových bloků jsou tyto údaje uvedeny (viz bod 9 tohoto rozsudku), kdy je uvedeno místo a datum vypsání pokutových bloků, číslo oprávněné osoby s podpisem (v případě pokutových bloků ze dne 23. 10. 2017 a 20. 9. 2018 i jméno oprávněné úřední osoby), datum a místo převzetí pokutového bloku a podpis žalobce.
34. Krajský soud uzavírá, že žalovaný nepochybil, pokud zamítl odvolání žalobce a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

F) Závěr a náklady řízení

35. Jelikož neshledal krajský soud žalobní body důvodnými, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
36. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když plně procesně úspěšnému žalovanému nevznikly podle obsahu spisu v tomto soudním řízení žádné náklady přesahující jeho obvyklou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 16. října 2019

JUDr. Zuzana Šnejdrlová, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu